

prof. dr hab. Marek Drwięga

Uniwersytet Jagielloński

„Zło w epoce rozumu. Wolter i Kant”

Abstrakt

Dla pewnego uproszczenia można przyjąć, że za początek debaty, w którą w czasach Oświecenia wpisują się Wolter i Kant, jest publikacja "Dictionnaire historique et critique" (1697) Pierre`a Bayle`a, zaś zwieńczeniem ważnego etapu tej właściwej dla epoki rozumu dyskusji stanowią teksty samego I. Kanta "O daremności wszelkich filozoficznych prób w teodycei" (1791), a szczególnie „O radykalnym złu w naturze ludzkiej” (1792). Pytanie o zło, jego naturę i miejsce w racjonalnym projekcie świata jest jednym z istotnych zagadnień poruszanych w XVIII wieku i obejmuje wielu ważnych autorów, takich między innymi jak np. G. W. Leibniz czy J.-J. Rousseau, których ze względu na rozległość problematyki nie mogę niestety szczegółowo uwzględnić, ale do których, przede wszystkim Leibniza, będę się niekiedy odwoływał. Skupię się szczególnie na wybranych aspektach pytania o zło biorąc za punkt odniesienia niektóre wątki występujące u Woltera i Kanta.